

Dag 829 – maandag 6 april

Yes, nog een dagje vrijaf. Lang leve de feestdagen! Kasper wordt pas deze avond opgepikt dus ik profiteer ervan om nog een stevige ochtendwandeling te maken met de twee heerschappen. Of zeg maar: ochtendloopje. Bart is niet in vorm vandaag dus ik neem de twee alleen op sleeptocht. Nu ja: zij mij want ik doe ze hun trektuigjes aan en spring zelf in mijn loopkledij. Noch Lagun, noch Kasper is het gewoon om te gaan joggen dus ik laat ze zelf het tempo en de pauzes bepalen. FOUUUUUT! Resultaat? Na een half uur slepen er drie tongen over de grond. Die van Lagun nog het meest van al. Wat een sleurbeest! Geen seconde heeft hij 'verspild' met snuffelen ofzo. Zijn blik stond maar op 1 ding: rennen!

De twee viervoeters zijn weliswaar ietsje sneller gerecupereerd dan ik... ze houden gelukkig elkaar bezig voor de rest van de dag en spelen behoorlijk hevig met elkaar. Ze ontzien deze oude stramme dame. 😊

Even later passeren we nog eens met de twee vriendjes bij Barts moeke, langs de kermis die nog dicht is, en normaal zouden we afsluiten op een receptie op het dorp maar wanneer we langs het afspreekpunt rijden, zien we dat het buiten om doen is en buiten, dat zien we nu eventjes niet zitten. Het regent, waait hard, ... herfstweer in plaats van hondenweer. En Bart blaft nu al als een doorwinterde rottweiler.

's Avonds komen de baasjes van Kasper hun hondje bijeen vegen en nemen ze hem terug mee naar huis. Lagun zal niet meer wakker worden vandaag tenzij voor zijn eten. 😊

Dag 830 – dinsdag 7 april

Spierpijn! Amai! Zouden de viervoeters zich ook zo voelen vandaag? Het ziet er niet naar uit. Lagun is uitgeslapen en ziet er helemaal fit uit. Er is niet veel vertaalwerk dus het wordt een lekker relax thuiswerkdagje. Ik ben veel in de tuin bezig en Lagun wijkt geen meter van mijn zijde. Heerlijk genieten.

Nu het zonnetje erdoor komt en op onze schuiframen schijnt, zie ik pas hoeveel krassen onze buddy erop heeft gemaakt.

Sporen die me nog lang aan deze onvoorwaardelijke hechte intense band zullen doen denken. Ik kan er niet boos om zijn. Ik zal ze koesteren.

Dag 831 – woensdag 8 april

Donderdag en vrijdag heb ik vakantie om ons trouwfeest van zaterdag verder voor te bereiden en wat tot rust te komen. Dat betekent dat ik vandaag mijn tweede thuiswerkdagje mag nemen.

Over de middag neem ik Lagun mee naar de Okay. Alles gaat prima. Tot hij in de laatste rayon van iets schrikt. Ikzelf heb niks gezien, gehoord of geroken maar ik zie aan zijn lijfje dat er iets hem de stuipen aanjaagt; poten en tenen ver uiteen, zijn hele lichaampje verstart... Hij heeft er geen zin meer in. Ik krijg hem nog mee naar de kassa waar ik hem een briefje van 50 aanreik om aan de kassierster af te geven en dat neemt hij nog wel net aan maar dan... zet ie 't op een lopen naar buiten! Haha, zo niet hé kereltje! Ik kan hem gelukkig op tijd tegenhouden en hij komt terug tot bij mij maar dat briefje van 50 krijgt de kassierster niet. Dat wil hij liever zelf houden. ;-)

Thuis lijkt onze vriend al helemaal hersteld. Hij heeft precies iets ontdekt in een hoekje van de keuken en snuffelt erop los en gaat er bij liggen. Ik ga even piepen, wat zou het kunnen zijn... een spin! Eek! Het lijkt wel alsof Lagun nog nooit zo een achtvoeter heeft gezien. Hij is in zijn nopjes met zijn nieuwe kameraadje. Tot die op zijn neus springt. In paniek veert Lagun recht, schudt met zijn kopje, rent naar buiten en komt niet meer terug binnen.

Dag 832 – donderdag 9 april

Vakantie! Ik zal echter harder moeten werken deze twee dagen dan de voorbije twee dagen voor het werk zelf. Lagun hoeft niet overal mee naar toe te hollen maar mag gaan genieten bij de folks van een grote tuin, zijn twee speelkameraadjes en een laatste verwenlogeerpartijtje voordat hij geplaatst wordt... ik sta nu al met tranen in mijn ogen en zaterdag zie ik hem al terug.

Dag 834 – zaterdag 11 april

De voorbije dagen is het prachtig weer geweest maar vandaag is het wat overtrokken, winderig en fris. Daar sta ik dan in mijn witte lentejurk, helemaal opgekalefaterd. Om kwart na drie moeten Bart en ik klaar staan, we weten niet goed wat ons te wachten staat buiten ons feest vanavond maar de getuigen hebben iets in petto voor ons. Iets na 2en wordt er echter al op de zijdeur geklopt. Dat klinkt wel als mijn pa. En dat is ook zo!! Joepie, normaal zou ik Lagun pas vanavond terug zien maar mijn ouders komen zich nu al bij ons voegen samen met mijn kleine getuige. ☺

En om kwart na drie, net op het moment dat de hemelssluisen open gaan, gaat ook de deurbel. Er staat ons een Citroen DS op te wachten om ons naar het Godshuis te brengen! Wauw! Mijn droomauto! Schitterend! Het kan me niet meer schelen dat vandaag de enige dag met regen van de week zal worden. Ik heb al mijn geliefden en dierbaren bij me en nu nog dit. Het kan niet meer stuk.

De rest van de dag wordt puur genieten. En voor Lagun ook; er komen enkele van zijn speelkameraadjes en hij mag als echte star bij de ceremonie, de recepties, het avondmaal én de logeerpartij blijven. Mauri ontfermt er zich de hele avond over en troont hem overal mee onder toeziend oog van 'opa'. Het is feest voor iedereen! Daar zullen we straks niet veel werk meer mee hebben. Noch met Mauri, noch met Lagun. ☺

Deze glimlach krijg ik nooit meer van mijn gezicht.

Dag 835 – zondag 12 april

Lagun heeft bij mijn ouders in de hotelkamer geslapen, niet bij ons in de bruidssuite. Ik hoor achteraf van hen dat hij zijn draai niet vond op de grond. Maar wel bij hen op het bed! Haha, ja dat wil ik best geloven. Verwend nest toch. ;-)

We hebben geen ontbijt mee voor de woef en tegen dat we thuis zijn en zijn eten is ontdooid, is het al avond. En dat bevalt zijn maagje precies niet want hij heeft nog maar amper zijn laatste hap binnen, of hij geeft zijn avondmaal integraal terug aan moeder natuur. Niks heeft ie binnen gehouden. Het is eruit gekomen zoals het erin gegaan is, ik zou het zo terug in de doos kunnen stoppen. Hm... ergens vermoed ik wel dat hij een beetje oververmoeid is. Ik laat zijn maagje wat rusten en geef hem niks meer te eten.

Onze Amerikaanse vrienden blijven bij ons logeren en Barts getuige komt ook nog even langs met zijn vrouwtje en Isabella. De kleine meid komt me algauw vragen of ze Laguns leiband even mag. Ze voelt zich toch zoveel meer op haar gemak bij hem met dat ding aan. En hij lijkt ook rustiger bij haar wanneer hij zijn leiband om heeft. Vreemd toch, net het omgekeerde van bij mij. Lagun werkt prima als hij niet aangelijnd is.

Het wordt laat vanavond en iedereen is bekaf. Bart en ik hebben dan ook maar twee uurtjes 'geslapen' vannacht. Half leuke luchtmatras of niet, wij slapen uitstekend. En zo ook Lagun, die zelfs zijn denta niet heeft gekregen voor het slapen gaan.

Dag 836 – maandag 13 april

Vandaag staat een bezoekje aan Gent op het programma met onze Amerikaanse vrienden. En uiteraard mag Lagun mee. Terry is niet zo goed te been maar Kathy wil heel graag het Gravensteen zien. Bart zwiert ons af aan de ingang en Terry vraagt of ie 'the puppy' mag bij houden. Ja tuurlijk wel. Ik heb de voorbije dagen al willen merken dat die twee ook best wel een band hebben opgebouwd. Wanneer Kathy en ik een uur later terug op het Veerleplein komen, zien we onze mannen alle drie gelukzalig genieten in 't zonnetje.

Terry vertelt me wel dat ie was geschrokken dat Lagun trekt aan de lijn. Dat zou toch niet mogen voor een assistentiehond? Neen inderdaad... bij mij doet ie 't zo goed als niet meer maar voor iemand anders is het nog steeds een moeilijke opdracht. Maar ik heb er vertrouwen in, met de nodige begeleiding en eens de band er is zoals tussen Lagun en mij, zal de lieverd zich ook gedragen bij zijn nieuwe baasje.